

Mióta bújik össze a juh?

Hát valamikor, mikor Jézus Krisztus a földön járt, hát úgy járta a határt, mezőbe járt, osztan tanákozott a kondásval. Oszt a kondásnak a disznó egy rakásba vót, osztan jó elvette magát a kondás úgye, lustakodott a napon, hanyatt feküdt. Jézus Krisztus éppen odament hozzá, osztan megkérdezte tőle, hogy hát:

– Idehallgass má’ – azt mondja –, nem vóna itt valahol valami kiskút – azt mondja –, mer’ majd meg halok szomjan!

Hát a kondás olyan lusta vót arra is, hogy felült vóna, vagy mit tudom én, mutatta vóna a kezével, a lábával mutatta, hogy:

– Ott van ne!

– Há’, köszönöm szépen az útbaigazítást! – elment.

Nem ment el ki tudja milyen messze, körülbelű’ olyan száz méterre a kondástó’, de a disznónyáj, ejj, ment szanaszét mindenfelé, mint az eszeveszett. A gyerek nem tudta, hogy mi lett, nem tudta mire vélni, hogy hát mi történt a nyájával. No jó, elment. Ő meg szaladozott a disznóval össze-vissza, össze akarta szednyi úgye őket, de nem boldogút vele.

Maj’ megyen odébb úgye, nem messze ott vót a juhász, ott legeltette a juhát, a meg annyira szaladozott, mer’ mindé’ mindenfele ment, csak együtt nem tartott a ju’. Azt mondja neki, a juhásznak, hogy:

– Hallod-e fiam! Nem tudnál itt valahol valami kiskutat – azt mondja – nekem, mer’ – azt mondja – én majd meg halok szomjan, má’– azt mondja – má’ a kondástó’ is kérdeztem – azt mondja –, oszt ő csak a lábával mutatta, hogy hát hol van – azt mondja – a kiskút.

No, jó.

– Győjjön – azt mondja –, elmenek magával, memmutatom magának! De – azt mondja – mikorra én visszagyövök – azt mondja –, az én nyájam szanaszét lesz!

– Né félj fiam – azt mondja –, mikorra te visszagyössz, mind itt lesz rakáson!

Úgy is vót. Maj’ mikor a juhászlegény visszagyön, csak eltátotta szemét-száját úgye, hogy mi történt, mer’ a ju’ egy rakáson vót.

Hát azt csináta Jézus Krisztus, hogy hát a disznó azóta szanaszét megyen mindég, farval forog egymásho’, a ju’ meg rakáson van. Ezt csináta Jézus Krisztus.